

UKRAINSKYI DENNIK

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СОЮЗІВ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК ХХХУ. Ч. 249. Джерзі Сіті, Н. Дж., середа, 26 жовтня, 1927. VOL. XXXV. No. 249. Jersey City, N. J., Wednesday, October 26, 1927. THREE CENTS.

ЗЕМЛЕТРУС НА АЛЯСЦІ

ПОТРАЩЕННЯ ЗРИВАЮТЬ КАБЛІ.

СІТЕЛ, Вашингтон, 24 жовтня. — Шлу повлено-схладу частину півострова Аляска навісти в нині досить поважний землетрус.

Землетрус роздмухав у багаті місця скеля, викликав сильні збурення моря, потряс людськими оселями. На вежах мст станути голішники; задані: ланки шибки й чухонне навіння. Населення сильно переполохалося та перервало свої будничні заняття, але більшої шкоди не було.

З тоною доповідь, що рибаки добули нині з води дивачні риби, які звичайно живуть на величезних глибинах. Урядники гідрографічного уряду (які досліджують воду) гадають, що десь на океані певно пересунулося морське дно.

З ПРОЦЕСУ ПРОТИ БУВШОГО МІНІСТРА ЗА ОБМАН УРЯДУ. БУВШИЙ УРЯДНИК КАЖЕ, ЩО ФОЛ МАВ РІШАЮЧЕ СЛОВО ПРИ АРЕНДУВАННІ НАФТИ.

ВАШИНГТОН, 24 жовтня. — Підчас розслідування проти бувшого міністра внутрішніх справ Фол та нафтового підприємця Сінклер за обмановане уряду при нагоді арендування урядових нафтових теренів виступив як свідок Артур Амброуз, бувший урядник департаменту внутрішніх справ, та знав, що Фол одобрив остаточний начерк контракту аренди.

БОРІТЬБЯ ЗА „АНГЛІЙСКУ ПРОПАГАНДУ“. ГОРОЖАНИ ПОЗИВАЮТЬ У СУД МЕЙОРА МІСТА, ЩО ХОЧЕ ПАЛИТИ КНИЖКИ.

ШКАГО, 24 жовтня. — Проти походу мейора Томпсона проти книжок з „бритійською пропагандою“ починається вже піднесення силна опозиція.

Проти наміру мейора спалити на публичних місцях всі книжки публичних бібліотек, в яких є англійська пропаганда, виступало вже перед судом двох адвокатів, які внесли до суду прохання, щоби суд здержав палення книжок. Проти палення виступив теж відомий адвокат Даров, який називає напади на короля Джорджа божественним кроком.

ЧОТИРОХ ЛЮДИХ КИДАЄ ЖЕРЕБ НА СМЕРТЬ. НАЯМОЛЮЩИЙ ВИТЯГАЄ СМЕРТЕЛЬНУ ГАЛКУ.

ЛЯ ПАС, Болівія, 24 жовтня. — В 1917 році авито тут генерала Хосе Мануеля Панда, що був давніше президентом Болівії. Нині розгрався в місцевій в'язниці передсудовий акт сез драми, коли чотирох молодих людей, засуджених як заговірників, тягнули жереб, що з них чотирох має понести кару смерті, а котрі мають бути помилувані.

Смертельну чорну галку витягнув наймолодший з них, 28-літній Альфредо Хаврелі. Сей зараз заявив, що він не винуватий замінею йому злочину, але просити о помилування не буде, а просити тільки, щоби як найкраще виконати кару смерті. Він прохав о помилування не подавав, але се зробила в його імені його родина.

СТРАЙК У КОЛОРАДО ШИРТЬСЯ. ДЕМОНСТРАЦІЯ ПИКЕТА ВИКЛИКУЄ СТРАЙК МАЙНАХ.

ДЕНВЕР, Колорадо, 24 жовтня. — Страйк угольних майнерів, викликаний організецією Промислових Робітників. Сей та, поширяється. Хоча радикальність провідників сей організації дає урядникам держави й підприємцям нагоду вести завазту агітацію проти страйку, страйк обхоплює що раз більше копанель.

Нині збралася велика демонстрація страйкарів та помашерувала з табору страйкарів коло Восенбергу до копанель у повіті Лас Анимас. Сей похід сягнув наверх робітників сих копанель до страйку. Шериф й депутати шерифів думали за побигти сьому походу, але похід організувався так скоро, що вони не могли проти свого нічого вдіяти.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ЗА ЗАГОВІР УБИТИ ЛЮДИНУ. НЮ БРОНСВИК, Ню Джерзі, 24 жовтня. — Перед місцевим стейтсним судом розпочався нині процес проти панни Бесі Морс та її послугачки Мурилки Меймі. Тод за заговор убити панно Дей, сестру панни Морс, її мужа та їх прибраного сина Реймонда Бритона.

Головним свідком прокураторії проти панни Морс показалася її товаришка обожавання, послугачка Меймі Тод. Сей знаєла, що панна Морс хотіла добитися всего матку свого батька. В тій цілі вона хотіла вперед убити батька, але коли ботько захорів небезечно, вона звернула свої наміри проти своєї сестри. Вона й пробувала перевернути одного торговця риби, щоби сей уби сестру й її вдову. Тимчасом купець риби доіс по асе поалції, і коли панна Морс наймала вбийників, вона платила гроші подвійним детективам, які тепер виступають на процесі.

АНГЛІЙКА ГЛІЩ НЕ КИДАЄ ГАДКИ ПЕРЕПЛИСТИ КАНАЛ

ЛОНДОН, 23 жовтня.

Англійська таїлістка, Гліщ, якій не вдалося за другим разом переплисти Англійського Каналя, не кидає гадки переплисти вдруге сей канал. На слідуючу весну задумує вона зробити нову спробу й переплисти до Англії до Франції. Вона казала також, що підчас останньої спроби була готова доплисти до англійського берега, віддаленого лише 9 миль від місця, де її витягнули, проти її волі з води. Ті, що її витягнули з води, говорять, що вона була аж синюю від холоду, коли її витягнуто з моря.

КАНАДІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ІМІГРАЦІЇ, Р. ФОРК ПРОТИ КВОВОТОВОГО ЗАКОНА.

В середу 12 жовтня була в передізажочому через Вінніпег містра іміграції Роберта Форка делегация від загальної синоду англійської церкви в справі іміграції. Міністер іміграції сказав делегатам, що приймає квотового іміграційного закона для Канади не було б практичне, однак за запевнені їх, що буде робити все, що зможе, аби діставати для Канади як найбільше британських імігрантів і держати контролю над імігрантами з континенту Європи.

ВИВІШЕННЯ НІМЕЦЬКОГО РЕПУБЛІКАНСЬКОГО ПРАПОРА Є ОБОВ'ЯЗУЮЧИМ.

Берлін, 23 жовтня. — Пруське правительство видало розпорядок, силою якого при усіх публичних торжествах треба вивішувати республиканські прапори, чорно-червоно-золотої краски. Коли таких прапорів не вивішено, державні урядовці не сміють брати участі у торжествах й маніфестаціях. Приурочення будівель республиканским прапорам мав утвердити серед населення ідею злочинності до державного прапора.

ПОЖАР ВІД ГРОМУ.

В селі Торговича вдарив грим в stodолу і шпихлір Віктора Абрамовича. Зразу обхопив пожеар оба будинки і перенісся на сусідні. Згорів весь мертвий інвентар і п'ять вагонів збіжжя та 13 вагонів шугиних навозів. Шкода вносить 100.000 зол. Будинки і збіжжя були необезпечені.

НІМЕЦЬКИЙ СУД ЗАСУДЖУє НАКЛАДЧИКА БРОШУРИ.

Накладчика і пропагандиста брошури, що і представляла життя матрвої в 1917 р. з переміною Ернста Тельмана, засудив лийпцигський судья Льюрен, першого на 15 місяців тюремні й 300 н. марок каридругого на 9 місяців тюремні й 100 н. марок кару. Задаволює, що Німеччина користується найбільшою свободою слова по Америці, але як видно, це й тут є суди, що не терплять, коли їм говорять правду в очі.

БРИТІЙСЬКИЙ АТАШЕ ЗАПРЕЩУЄ, ЩО ВІВ ШПИГУНСТВО У СОВІТСЬКИМ СОЮЗІ.

ЛОНДОН, 23 жовтня. — Е. П. Чарна, бувший секретар і аташе британської місії у Москві, заперечує, що він шпигунство в користь Велико-Британії в час свого побуту у Москві. Він каже, що цілком не знав і ніколи не видав тїх людей, про яких болшевиків кажуть, що він послуговувався ними як шпигунами. Він заявляє далше, що совітська влада уживає тїх „найновіших ревелаций“ про шпигунство в цілі вевести пропаганду проти Велико-Британії. То шпигунство аферу приготовано рівнож для житку британських соціалістичних делегаций, що мають відвідати Москву з нагодо обходу Жовтневої революції.

5.000 НОВИХ ШКОЛЯРІВ.

Прийом до харківських шкіл закінчено. Народна освіта оарила вже легкі підсумки цього прийому. Всіх дітей від 8—9 року віком охолено цього року школою на 100%. Задовольно також усі заяви про вступ до старших груп. Крім того до шкіл прийнято понад 1.000 перорестів. Взагалі до 58 шкіл, що є в Харкові, прийнято біля 5.000 нових учнів. Загальна кількість школярів у харківських школах досягає цього року 33.000. Київський лінійний труп цього року зросла з 765 до 828, причому є школи, що налічують у себе 46 груп, при нинішій кількості окремих районів міста утворено 56 окремих груп для перорестків. Крім того в місті вже утворено три групи для відсталих дітей. У зв'язку з браком приміщень 24 шкільні групи втрадуть тимчасово заняття в протв зміну, через два тижні, коли буде закінчено переселення приватних мешканців зі шкільних будинків, треті зміни по міських школах буде зовсім ліквідовано. З 58 міських шкіл 21 вже цілком українізовано і 6 українізується, решта школи національних меншостей.

БІБЛІОТЕКА ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Президія ВУЦВК ухвалила заснувати при ВУЦВК фундаментальну бібліотеку жовтневої революції. Усі книжкові видання, редакційні газети й журнали, державні і громадські організації повинні наслідати до цієї бібліотеки по два примірники всіх друкованих матеріалів, що їх вони видаватимуть на 10-річчя жовтня.

НИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА.

Впис до всіх польських шкіл вже починені. Швидко тепер виходить на яв, що велика кількість українських студентів, що більша ніж з минулого року, не прийнята. Всі вони мусять з конченості брати дяремю роки, бо на виїзд за кордон мала хто з них може собі повалити, а знайти який небув заробток в краю — виключена річ.

УКРАЇНЦІ КАНДИДАТАМИ ПРИ МІСЬКИХ ВИБОРАХ.

ВІННІПЕГ, Ман.

Північно-віннїпегська галузь незалежної робітничої партії поклавла вже своїх кандидатів при надходячих міських виборах. Між її кандидатів є також двох українців, а імено: Ст. Бобівський, як кандидат на адлермена на оден рік і В. Копан на шкільного тростіа.

Се трапляється перший раз у Вінніпегі, що англійська робітничка партія ставить українських кандидатів. Пп. Бобівський і Копан є Українцями. Один з них, п. Копан, був вже раз кандидатом на міського радного два роки тому, однакж тоді кандидатства са мостію.

ВИМИРАЮЧИЙ НАРІД.

Норвежський дослідник і надкомісар Лиги Націй др. Нансен робить заходи, щоби врятувати, оставки вимираючих Вірмен в Еривані на Кавказі. Цим 50.000 людям бракує всяких матеріальних засобів, щоби вони могли там оселитися і жити.

ДВАНАЦЯТИЛІТТЯ СМЕРТИ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕННИЦІ.

Цього літа минуло 20 літ від смерті Марка Вовчка, нашого найбільшого письменника, а одночасно одного з наших найкращих письменників. Не всі у нас мабуть згадувати, що Марія Марковичка, до нині наш єдиний письменник, якого киїжники перекладені на європейській мові є від довгих літ лектуркою чужинців. П. „Муррса“, що вийшла франц мовою 1878 р., друкована раніше фелітонами у вилнівській „Тан“, є до цього часу книжкою, що дідкавляє сотки видань і стала обов'язковою лектурою у деяких франц. жіночих школах. Уся літературна карієра М. Вовчка рідка своїм вилном на сучасних й знавич літературі. Тургенів перекладає її „Народні оповідання“, Куліш і Шевченко захоплені ними. Навть цілком суворий Добролюбов присвячує їм ширший нарис. Довгий час не вірили, що автором „Народних оповідань“ була Марковичка і підозрівали, що під псевдонімом Вовчка скривався її муж Опанас Маркович. Біографічні дані зібрані свідомо новими критиками ствердили безсумнівно авторство Марковички. Померла вона на хуторі Доминському, біля села Нальчикя, нині Кабардинсько-Балкарської автономної області. Там вона й похована, в садку під старою грушею біля своєї маленької хатки, де вона диспувала останні сторінки своїх поствей. Вмираючи, вона заповіла, щоби її труну перевезли на Україну, а садку, де вона прожила свої останні роки, щоб служили культурним українським дітям. Наскільки нам відомо, одна частина з цього заповіту вже сповнюється. У відповідь за ходи українських наукових установ Радярком, Барбардинськом-Балкарської області дає свою згоду на повернення садки на культурні заданки.

ПЕРЕСЛУХАННЯ СВИДКІВ ОБОРОНИ ШВАРЦБАРДА

СВИДКИ ОБОРОНИ, САМІ ЖИДИ, КАЖУТЬ, ЩО С. ПЕТЛЮРА БУВ ІНШОЮ ПЕРСОНОЮ.

ПАРІЖ, 24 жовтня. — Під час слухання свідків оборони Шварцбарда, а імено: С. Петлюри був Петляк, бувший поліційний інспектор у Проскурві.

Після його згадань, погромів у Проскурві допустились болшевиків. Опісля розпочалося переслухання свідків оборони Шварцбарда.

Першим свідком був Хай Грінберг, яке заповняв у суді, що була ввечері садовою жидівською маскарі у Проскурві, на Україні, що мали там місце у люти, 1919 року. І замість сприйняти, що Шварцбард почав планати еррез, що між убитими в Проскурві були члени його родини, Хай Грінберг заявив під присягою, що поляк жидівські відомо селя, та що жидівські впадани до хат, рубали на куски дітей, відрубували діткам і мушкетер ружі і ноги, а опісля їх убивали, насадували жінок, а відтам мордували їх.

Хай Грінберг, оповідаючи про се, плакала й говорила, що не може забути тих страшних сцен, які бачила в час погрому. Жидівські, що стояли у ніз на катрані, мали говорити, що Петлюра мав вилати пріказ до погромів. Планати, які захоувували до підновлення погромів, мали носити напівські „Слава Україні, біли Жидів“. Також інші свідки заявляють, що погромні, які приписувано Петлюрі, організував і руководив ними сам Петлюра.

Далшим свідком був Іван Грінберг, член жидівської мігрантної комісії, що прибув на Україну з французьким Червоном Хрестом в час найбільших погромів і Морріс Голдштайн, адвокат, що опісля утік до Петерургу. Згаданні Голдштайн в товаристві 40 адвокатів передали опісля слідство в справі погромів і перепитували мешканців околиць, де були погромні. Після його згадань, усі погромні перорестили з той самий спобіг, що ширено брехні про Жидів і розпалювали плякати, захоувочую до погромів. В час погрому в Проскурві, після сля Голдштайна, говорено українськими жидівцями, що Жиди забрали з давнішх давнин, а на їх місце повисили священників. Ті казетні мали захоувочувати жидівські до погромів і виключати відповідний настрій до розпалювання плякатів з написом: „Бий Жидів“.

ТРОЦЬКОГО І ЗІНОВЕВА ВИКЛЮЧЕНО З ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

ПРИЧИНОЮ ЇХ ВИКЛЮЧЕННЯ Є АГІТАЦІЯ ПРОТИ УПРАВЛІННЯ ПАРТІЇ І НЕДОСТАЧА ПАРТІЙНОЇ КАРНОСТІ.

МОСКВА, 24 жовтня. — Льва Троцького й Григорія Зіновєва виключено з центрального комітету комуністичної партії за „недостачу партійної карності і агітацію проти розпорядків управи партії“.

Рішення центрального комітету і центрального контрольного комітету викликали загальне злидування. Комуністичні групи були певні, що опозиція потерпить певну поріжку в час конгресу комуністичної партії у грудні, однак усі думали, що оба її провідники пойдуться у центральний комітет аж до грудня.

Кі виключення буде мати той наслідок, що оба провідники опозиції будуть мати менше нагоди до критичної політики альянсу в час конгресу й що Сталін і його сторонники є рішенні виключити всіх критиків з списку критиків комуністичної партії. Троцький і Зіновєв поміщаються тепер між звичайними членами комуністичної партії.

РАДЕКА СКИНЕНО З ГОЛОВИ КИТАЙСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

МОСКВА, 24 жовтня. — Карал Радека, що є одним з визначніших членів опозиції проти Сталіна в Бухарині, постигав вже кара за його опозиційне ставіюння. На днях скинуто його з голови китайського університету у Москві.

ПРОТЯЖИДІВСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ У БУДАПЕШТІ. МАДЯРСЬКІ СТУДЕНТИ ПОБИЛИ ЖИДІВСЬКИХ СТУДЕНТІВ І ВИКИНУЛИ ЇХ З УНІВЕРСИТЕТУ.

БУДАПЕШТ, 24 жовтня. — На будапештському університеті повторилися протижидівські заворушення. Мадярські студенти кинули на студентів Жидів, почали їх бити, здири з них одні, примушували їх показувати свої університетські легітимації й вкляці повикладли їх з університетського будинку.

Власти Гетьманського Театру оповістили по білці на університеті, що відклякнуло гру „Славна Діва“ або „Марія Тереса“, якої заповідила представляти сцені й виключила протижидівські заворушення.

Мадярські студенти виступають проти відігравання „Славної Дами“ тому, що одразу написав жидівський письменник Д. Шморні. Згаданні Шморні здезертирував з угорської армії, переїхав 16 літ у Франції, а опісля, одержавши амністію від польс. короля Фрідца Йосифа, вернувся до Угорщини. Його драма представляє трагедію панування королеви Марії Терези.

СВОБОДА (ЛІКЕТ)

FOUNDED 1893

Published weekly except Sundays and holidays... Jersey City, N. J.

Subscription rates table with columns for 'Three cents a copy', 'Per Annum', and 'Foreign Rates'.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЦЕРКВА ПЕРЕД НОВИМИ ЗАВДАННЯМИ

В магазині "Ворлд Ворк" помітив визначний пресвітеріанський проповідник Чарльз Стелз статтю, в якій застана...

Церква удержалася при житті в протаргую світової історії головно через те, що пристосовувалася до змінюючихся обставин.

В тимчасові історії старіються заводити людських серця. Богато мільйонів осіб, що посядають релігійного духа у своїх серцях, працює по інших організаціях, а й вони набули свого первісного релігійного нахнення у самій церкві.

В протаргую багатьох літ жінки були головно тими, що підірали церкву. Вони постійно перевищали мужчій під тим оглядом. Після теперішньої опії загала церковних проповідників, що мають широкий досвід, мужчини скорше підлаються релігійному або чувственому покликанню як жінки.

бувають про се, що у важних подіях і святого письма, у яких поклікали мужчин до сповнення важних завдань, до яких треба було особливого духовного, або же обіймали по більшій частині практичну діяльність. Приміром: коли Ізраїлятиє потребували "скіній завіта", "Дух Божий" зійшов на Безаїда не на те, щоб він міг стати визначним пророком, але на те, щоб став добрим різбарем.

Що до жінок, то переважно це жінки і роботи для церкви є чисто соціального характеру. Вони є діяльні у товариствх жіночої помоу, у місіонерських товариствх, при урядженні товариських вечер і у подібних інших обслузах. Церква є одиноко устаноу, що дає їм нагоду до цього. Однак під теперішню "пору" є багато організацій соціального, політичного, економічного і доорродійного характеру, які потребують як найлучших умів. Серед них є без числа клуби і товариств, які потребують якомога більше здібних умів, які більше потребувала церква і тому найспосібніші жінки дають їм найлучше працювати у цих нових ділянках з тим наслідком, що майже незмітно, однак рішучо, перестають інтересуватися церквою і віддаються тим важним завданням, яких від них вимагають світські організації.

Під теперішню пору цілий світ занятий є остаточною боротьбою за демократичний устрій. Правдоподібно найважнішим завданням церкви буде тепер означити, які становище займає вона тоді, коли влада над світом перейде у руки протестантів. Церква не може оборонувати якості спеціальної доцільної системи, але вона мусить бути тут так обширною, щоб змістила усіх тих, яких жінки перемагає у Христовім духом і які старіються завестися на землі Царства Божого, без огляду на се, як є і економічні погляди.

люція, яка саме поширюється по цілій світї, мусить застати церкву далекою від вузкоглядних поглядів на світ. Вона не повинна бути пасивною, що приймає великі доктрини демократії, а як вірить цілий світ, крім церкви. Головним завданням церкви є не пошукати наряд тих, що не вірять у неї, але викликати більше одушевлення і заінтересованія серед тих, що є вже членами церкви і серед тих, що є поза церквою, але вірять у те, що учить церква. Тут не від річи буде прагати, що Дувайт Л. Муї, правдоподібно найбільший євангеліст, який був коли відомий в Америці, провів послідні літа свого життя не у проповіданню євангелія, але на змаганнях привести церкву до зрозуміння своєї відвічальності.

Много літ тому назад Чарльз Давид Вільямс, визначний євангеліст сказав: "Нинішня релігія є життєво звязана з основними питаннями соціальної справедливості, індустріальної рівності, політичної й торговельної чесноти. Цілий світ занятий розвоюком тих питань. Церква однак, як і цілість, не має нічого спільного з тими рухами. Вона говорить з остраком про такі справи, коли загла про них говорить. Вона не іде на стіну навіть релігійним домаганням часу. Її мораль і етика не є достаточо високі. Вона проповідує по більшій частині вузьку й малоручну етику — низшого рода моральність, чисто особистого поведіння, поважання, добрі форми, технічну побожність і церковні прикмети, та світ глядять тепер за висшого рода справедливостю Царства Божого на землі, яким є людська суспільність, організована відповідно до Божої волі. Церква знає лише низшого рода справедливості для поодиноких осіб, підчас коли релігія заінтересована у висшого рода справедливості Царства Божого. Нинішня релігія абсорбується більше і більше живучими силами. Вона мусить переробити її до дійсню гостинності, яка є виносажена у те, що є, що є найлучше і найвисше у наших новітнім життю і світї.

СВЯТО НА ЛІСОНІ.

Чорні риби іграли у кулаки асіна, Бомі тілом зволючена і кулаки намо...

Від висюких Карпат по широкому Поділья—могли вкрити наш край, могли наші, рідні.

А в часі тої прощі їй, призабути коліса, могли стовпї престолами в народній святині, прикритий небоздом.

Пішуть народні маси й лишуть селіа всіх: і на Маківку й на Лавівську кладовища й до Семинців і до Вісяв. А ось залузна у Бережанщині клічка на "Лисоні!"

Ви не знаєте Лисоні? Гори зорані окопами здріж і попереке, де ще сьогодні лонно валіза й криві? Гори, на якій українське стрілество билося раз в окопах, що боронили доступу від сходу, а вдруге в окопах, що боронили доступу від заходу? О, ви її знаєте.

Благословенний край, що має такі могилі. Благословенний будять, Матері, що виховали Сина й Героїв. Благословенна будь, земля, бо всяля в себе Кров, проливу з найбільшою, найсвятішою любові, Любові до Батьківщини! У вечерню осінню годину прилинули тисячі народа на Лисоні. Одні прийшли, щоб спочити по трудах, другі, щоб сили до нової праці набрати, а всі, бои розраду в народньою горю найти. При світлі величавої пластунської ватри й десяток смолоскніп прислухувалася моготисична маса шепотою могли і похлібних хрестів. Запертим відомком ловили жадно кожне слово. Таємний голос говорив з могил. А до його мови дострівалася промова. Не стогони й нарікання, але бадьорість і звязність бици з кожної промови. Широкою луною неслися тони народних гимнів з Лисоні. І було весело, було весело серед могил, заліза й криви, народних гимнів з Лисоні. Могилі дригнували, що дійсно "дашу й тіло ми положим за нашу Свободу". А риди карних Луговців і Луговцюм "Пластунів" стверджували "правдівість слав, що, як "сотия полиже, тисяча натомість стане до борні", а моготисичні маси народа, зібрані на Лисоні, горювали сами за себе, що вже "Не пора Москалеві / Лихові слухатись", бо ці маси кинули вже з плечей ватру рабства й на стрільцях могилах збираються туди, щоб посподу: "Нові завтї прочитати, Приску положити нову: Україна і ті Воля, Віра в народ і Рідне Слов'я". Це знає, це знає ми усім. Розвій Лугів і пластунські організації, це запорука, що недовго хилитиметься Червона Калина. Що не довгий час: "А ми тую Червону Калину пінемемо, А ми тую славу України, гей, розвеселим". Т. Д. Бійся не того собаки, що бреше, а того, що лєстяться.

ДЕ ЦВІТЕ АНТИСЕМІТИЗМ?

Як можна бачити по налізках, париску розправу проти Шарварда, вбивника покійного Петлюри, будуть намагати ся жиди перенести в розправу над Петлюрою і цілим українським народом. Доходить до того, що Шарвард вважає себе вже мстником не тільки за погроми, які мали місце на українських землях підчас послидньої революції, але як за знущання над жидями зперд соток літ. Сягає він отже аж до часу "Зельмана" та те, щоби в оліній світ викликати враження, що нарід український був всегда погромничним, який громив жидів і катівців. В той то спосіб ведеться оборона. Головний оборонець Шарварда Торе відбув перд розправою подороз по Україні, був в Москві і Ленінграді та заявив, що совітська влада дає йому доступ до всіх документів, що звязані з історією погромів на Україні. В те ми ніколи не сумнівалися, що в боротьбі Москва доложити всіх старань, щоб ідентифікувати спадко, виключно на українській нарді та на весь наш народний, націоналістичний рух. І ми будемо тепер сядити того, як будуть на сцені відчувати рідні сфарибровані документи про мінні погроми на Україні або про дійсню погроми, за які будуть обвинувачувати українську владу і українській нард, хоч і в винюванках були московські наліздки, що як денкісники, чи червоня армія буюшували по українських землях. Та Росія на парискій розправі не будуть судити, а тільки Україну. Зненавджене слово "Україна" віджаля тепер на устах всіх московської чорносотенщини до большевиків включно, коли мова про "українські погроми". А жиди ведуть тепер у той мєра.

Судять ту нещасну Україну, якої найкращі землі відано тепер під жидівські осяли. Судять за те за антисемітизм і то в тім часі, коли сама Телеграфічна Жидівська Агенція доносить за "Комсомольскою Правдою" (орган комуністичного могола), що на території коренно російській поширюється тепер антисемітизм на великі розміри. Сам комуністичний часопис подає багато рідних примір з робітничого життя в Москві і Ленінграді, себто з комуністичних осередків, з яких виходять і те, що жидів-робітників всюди переслідують, що з них насьмиваються і з роботи проганяють тільки тому, що вони жиди. А на дверах деяких фабрик такі стоїть виразно написане прихваді, що жидівських робітників не приймають. Большевиків орган виправдує те ще останками царського виховання. Не перечить однак, що цей антисемітизм за большевиків не змалів, а навпаки твердить, що він зростає. На московський антисемітизм є отже оправдання. Цар, мовляв, тому винен. А за погроми, влаштувані московською чорною сотнею на Україні, має відповідати українській нард. Так обійти тут вже пердє московського царя, а тепер московських большевиків.

НАРОДИ В БОРОТБІ ЗА ВОЛЮ

Для поневоленого народу і самостійної держави, важно знати й гаразд пам'ятати особливо тому, що в наших визвольних змаганнях відначніших часів до сьогодні не бачились лінії одного великого, безперервного хотіння, не зазначається відпорно стікля народу в тісним об'єднанню всіх національних мас, і нема висхідної самопожерти всіх за ідеал воли і власної держави. І самі за того наш кожний національний ворог — чи це чужинський налізник, чи свій такий киринчик — для нас істрашний і непереможний. Як проти нього ми ніколи не вміяли, як каже Шевченко, одначити дивитися і відтеряти в бою до самого кінця. А предній велике об'єднання національних мас було з правдою найважнішою основою відвоювання народом далекодалекого мейших часів, ніж ми, і до цього часу, коли національна свідомість не була ще така розвинена, як тепер. З тих нард незвичайно цікаві своєю визвольною боротьбою на до сьогоднішній новітній історії переломі Швайцарія, далі Швеція й Нідерланди, опісля цілий ряд інших, про яких поучемо в хронологічній порядку в дальшій продовженню цієї праці.

Др. Остап Грицай (Відень).

1. ШВАЙЦАРИ.

Відомий нам вєсь світ не тільки чудовою красою своєї природи, але й як спасення прибіжних всяких переслідуваних волюдоуців та подвизників революційної роботи — з визначних українців видавав тут славний учений Михайло Драгоманов журнал "Промала" (в Женеві) — протягався в серцудій Європі, в осередній полові величезного альпійських гір на просторі 41.390 квадрат. кілометр. Так він зі своїм не ціло 3/4 мільйонам населенню просторо карлик в порівнянню з нашою Українською Землею, простір якої 850.000 кв. кіль, а населення 40 мільйонів! Правда, його великогірство, самою природою мов величавим твердиням забезпечене положенням, причинилося в великій мірі до того, що чужинський налізник не легко було заволодати просторами Швайцарії. Майже в кожному з головних верховинців з ворожим військом, зазнаваючи не геогграфічне положення краю як жерело непоборимих труднощів, а незвичайно користно для Героїв, що того краю боронили. Це бачимо у славетних боях над Мургретгем, над Земпах, над Гранзон і Мурдаль та в інших, про які далі буде мова. Але й найкращі природне положення краю не було допомогою Швайцарям добути воли і власної держави, коли вони вже в перших початках свого існування не були з усіх сіа стреміли до самостійності та ціною і найважніших жертв не бралися за її здійснення. А такі стремління зазначуються у Швайцарії

в другій половині XIII ст., особливо з часу, як на овіді тої епохи являються в Німеччині володарі з добре нам відомого роду Габсбургів. До того часу проживали Швайцарі як нащадки колінних Гельветів (пер. Хр.), а далі Алеманів (III ст. після Хр.) волиним хліборобами в долинах доводка т. зв. Фірвальдштатського озера. Вони називається так від чотирох городів (vier Waldstätten) або, як кажуць Французи, кантонів — Швїц, Урі, Унтервальден і Люцерн — що розкинулися узліз нього і в визвольній боротьбі Швайцарі грали пам'ятну роллю. Піля того імено, як з поступачою християнізаціяианям Європи проповідники Христові зашли в долини Швайцарії, основано тут багачко церков і монастирів, зверхники яких брали рідночасно менші або більші простори доокруги своєї землі — головно в Урі — по своєю владу, і зобов'язували людей до напущини. Але таку панщину робили швайцарські мужики нерядо, бо володарі Німеччини, частину якої Швайцарія від VI ст. творила, не вдержували окремими грамотами (напр. грамотою імператора Фрідріха II. 1240) їх волюволю, лишаючи Швайцарям повну автономію, а їх коначнісі предстваник в поодиноких громадах — т. зв. державний вїдт (Reichsvoigt) або граф — мав рішучий голос тільки як мірний суддя в спірних ділах, оскільки його інтересів не було коначно потреба. Зрештою збійм себе та по своїй угоді спори між собою подавали Швайцарі сами і підлягали тільки вибраним зробога тядші часи.

Велика індустріальна революція, яка саме поширюється по цілій світї, мусить застати церкву далекою від вузкоглядних поглядів на світ. Вона не повинна бути пасивною, що приймає великі доктрини демократії, а як вірить цілий світ, крім церкви. Головним завданням церкви є не пошукати наряд тих, що не вірять у неї, але викликати більше одушевлення і заінтересованія серед тих, що є вже членами церкви і серед тих, що є поза церквою, але вірять у те, що учить церква. Тут не від річи буде прагати, що Дувайт Л. Муї, правдоподібно найбільший євангеліст, який був коли відомий в Америці, провів послідні літа свого життя не у проповіданню євангелія, але на змаганнях привести церкву до зрозуміння своєї відвічальності. Много літ тому назад Чарльз Давид Вільямс, визначний євангеліст сказав: "Нинішня релігія є життєво звязана з основними питаннями соціальної справедливості, індустріальної рівності, політичної й торговельної чесноти. Цілий світ занятий розвоюком тих питань. Церква однак, як і цілість, не має нічого спільного з тими рухами. Вона говорить з остраком про такі справи, коли загла про них говорить. Вона не іде на стіну навіть релігійним домаганням часу. Її мораль і етика не є достаточо високі. Вона проповідує по більшій частині вузьку й малоручну етику — низшого рода моральність, чисто особистого поведіння, поважання, добрі форми, технічну побожність і церковні прикмети, та світ глядять тепер за висшого рода справедливостю Царства Божого на землі, яким є людська суспільність, організована відповідно до Божої волі. Церква знає лише низшого рода справедливості для поодиноких осіб, підчас коли релігія заінтересована у висшого рода справедливості Царства Божого. Нинішня релігія абсорбується більше і більше живучими силами. Вона мусить переробити її до дійсню гостинності, яка є виносажена у те, що є, що є найлучше і найвисше у наших новітнім життю і світї.

Там коли ігмени шорздарем Німеччини став один із габсбургських графів, а саме Рудольф I (1273). Тепер імено всякий відклик до престолоу став дещо ускладнений, коли на царський трон сідав один з габсбургської родини, а до того такти захланний і лакомий на все, що могло збільшити могутність Габсбургів, як Рудольф. Нимператор потвердив, правда, те, що вшорон в Тайрніх Урі, швїц Урї, але щодо громади Швїц виявився справжнім Габсбургом, бо проголосив її добром своєї рідні. Тимто ті громади, значно гаразд жалівність габсбургських панів і володарів, і не наділися нічого доброго від Рудольфового сина Альбрехта I, загалом поклалися на власні сили і об'єдналися 1. серпня 1291 р. у пропам'ятний союз трох кантонів: Швїц, Урі і Унтервальден а цілю взаємної допомоги та тісного звязку на випадок війни з чужинськими волюдоуцями. У грамоті, що проголошувала цей союз, читаємо при кінци, що "вн, як Бог допоможе, буде тривати на віки вічних". Такийся самі союз був заключений між Швїц і Унтервальден з одної, а Цірюх з другої сторони поки-чому вихолоталися в Тайрніх та в себе, а громади Швїц і Унтервальден пішли за їх прикладом. І знову, як ранше, почили ті громади вибирати собі своїх ідеоспересідачів, а в першій групі вихолоталися в Тайрніх та в себе, а громади Швїц і Унтервальден пішли за їх прикладом. І знову, як ранше, почили ті громади вибирати собі своїх ідеоспересідачів, а в першій групі вихолоталися в Тайрніх та в себе, а громади Швїц і Унтервальден пішли за їх прикладом.

Дерем Німеччини став один із габсбургських графів, а саме Рудольф I (1273). Тепер імено всякий відклик до престолоу став дещо ускладнений, коли на царський трон сідав один з габсбургської родини, а до того такти захланний і лакомий на все, що могло збільшити могутність Габсбургів, як Рудольф. Нимператор потвердив, правда, те, що вшорон в Тайрніх Урі, швїц Урї, але щодо громади Швїц виявився справжнім Габсбургом, бо проголосив її добром своєї рідні. Тимто ті громади, значно гаразд жалівність габсбургських панів і володарів, і не наділися нічого доброго від Рудольфового сина Альбрехта I, загалом поклалися на власні сили і об'єдналися 1. серпня 1291 р. у пропам'ятний союз трох кантонів: Швїц, Урі і Унтервальден а цілю взаємної допомоги та тісного звязку на випадок війни з чужинськими волюдоуцями. У грамоті, що проголошувала цей союз, читаємо при кінци, що "вн, як Бог допоможе, буде тривати на віки вічних". Такийся самі союз був заключений між Швїц і Унтервальден з одної, а Цірюх з другої сторони поки-чому вихолоталися в Тайрніх та в себе, а громади Швїц і Унтервальден пішли за їх прикладом. І знову, як ранше, почили ті громади вибирати собі своїх ідеоспересідачів, а в першій групі вихолоталися в Тайрніх та в себе, а громади Швїц і Унтервальден пішли за їх прикладом.

Щі перекази оповідають імено, що по наказу Альбрехта його намісник (загалом вже германні "вїтні"), особливко Герман Геслер та Бернгер фон Лїденберг, збуде гнобили нападів у своїх кантонах і допускалися тут ріжних нападів. Між иншим велів Геслер видивити велику "пору для породоування" т. зв. Цірюх. А це в історичній Альфреді в Урї наказав населенню покластися в кантєлюві австрійських герцоїв, внішеному на високій жерці посередні базару. Інший же корольський сіпка, Волфеншїсен фон Росберг, хотів знасилувати жидку матроста Коїрдада Вальгартена, а той убив його в сає сокорд. Дальшій злучоном габсбургських слуг було те, що вони за якусь малу провину загарили Тайрніхові Гальденові парю його найкращіх волів, жаючи, що хлопові не треба, бо він може тягнути лугу сам. Колиз син Гальдена, Арнольд Мельхальт, стався в обороні батька й ударив панци розторозці відносно сіпачів, він мусів втікати до Урї, до приятеля своєї, а Гальденові в кару за простулю сина вкопало очі. До Мельхальта і Фїрста причувачи се третій хоробрий мужик, Вернер Штафакер, який до побачивши його гарну хату, сказав: "Такої гарної хати хлопові не треба; я тепер збуду собі, що в них такі гарніх хат на будуче це буде". (Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧОТИРИ ЗАПОВІДИ ІНВЕСТИЦІЙ

«Богато, дуже багато є ріжних заповідий, формул, пригадок та приписів для способу провадження життя. Не всі з них знаємо, а хоч деякі відомі нам, так і часто не поступаємо після них.

На це, думаю, є не раз важні причини.

Та одною з них, і то найбільшою, є байдужість. Ми легковажимо собі ці форми життяві, які і повстали лише на досвід життя цих людей, котрі вставили нам їх для нашого добра.

Одним, найважливішим і то кінцевим способом є очевидний час, яка приносить нам (в наших працях) грошеву винагороду.

Ця винагорода є більша або менша, так що якраз вистарчає нам на прожиття, або лиш продовжує нашу муку, не даючи дозвіл загинути!

Значить, тут треба якогось посереднього способу для хоч мінімальної оновитости для себе на чорну годину і для себе, родинки, а не тільки для себе.

Хто розуміє це, цей очевидний, той старатиметься використати всякий можливий спосіб не лиш шаління але і збогачіння.

Вкінні однак, чи знаємо ми, чи ні, життя є спільним для всіх нас; воно має свої вимоги і тягари, а зарозум так і свої гарні прикмети, які вдоволення та «шастя»!

До «шастя», відай, кожний з нас стремить, уже з природи кожний його бажає!

І тут якраз повинні нам бути помічними ці посередні способи, щоб ріжні поради, захоплення, добрі приміри та заповіди.

А що жиемо тепер в епосі, де фінанси грають першу ролу в життю, так ми і старатимось о ріжні способи (нова трудом) здобути ці фінанси, які і мають дати нам та наші рідні запевнену будучисть.

І фінансовий світ Америки розуміючи це, старатиметься розширити серед своїх співгородчан прости та практичні способи використання своїх грошей.

«The Investment Bankers Association of America» подає чотири головні заповіді: 1) Купуйте об'єктами на життя; 2) збільшуйте регулярно своє шадливе conto; 3) Май власний дім; 4) вкладай свій гроші в добрі securities.

Ці заповіді я маю на думі і буду старатися якомога пояснити їх для бажаючої мною користі нашого загалу.

Без найменшого сумніву повинне згадане фінансове «слово на першому місці ставити загально шадливість — бо без цього не можливим було б збільшування основного капіталу.

Та коли воно кладе найбільшу вагу на забезпечення, нам не повинно бути дивним, чому якраз так.

Отже так так: Кожний член нашого суспільства є призначений до спільного життя; маючи сім'ю, кожний має обов'язки і завдання своєї своєї сім'ї, супроти своєї нації та загально супроти людськості.

Для родинки своєї є він не лише головою жилю, але навіть тою машиною, яка зупиняє свою енергію для удержання себе та своєї родинки. Та що жде енергія з часом зживається, тому треба іншого запасу. Обов'язком же такого члена нації є заадаляти постаратися о це, що могло б удержати його сім'ю на цій самій висоті життя, як за його життя або працездатності, принаймні ще до того часу, доки він членом буде в можливості видавати її себе стільки енергії, щоб провадити самостійне життя. Такий є обов'язок батька і жінки для дитин і внаоборот.

Супроти власної нації — має

Camel

Цигаретка яка привела курення до правдивого вдоволення

Ви можете курити Кемелі цілий день без надуми і тішитись їх вдоволенням

та відсвіженнем яке вони дають вам.

Ось яка є користь з найліпшого тютюну і справної домішки.

© 1927. H. J. Heyerdahl Tobacco Company, Winston-Salem, N. C.

батько і мати дати лише здорових умов і морально добрих, о скільки найбільш можна об'єднаних і фахово вишколених членів, супроти людськості корисних і працездатних членів, а не діду, та літняві!

Задача гарна, велика і достойна гідного батька! За день-два цього сповнити не можна. Збогатітись, виховати діти та легко жити за два дні не можливо. Але можливим правдоподібно є, що за два дні можна вмерти — і не сповнити свого обов'язку.

Та тут помігти може якраз забезпечення на життя! Одна премія на випадок зовсім природного нещастя дасть змогу довести до сповнення задуманого батьком плану для своєї родинки!

Тому перш за все є забезпечення на життя!

Дальшим є збільшування шадливого conto. Кожний чоловічий гроші кажуть нести до банку. А чому? — Щоби: 1) було якраз з чого заплатити премію забезпечення, 2) в часі фінансової скрути щоб було з чого брати, 3) щоб більше суми, зложени з дрібних вкладок, ужити до більших фінансових оборотів для власної користі, от як куплення власної хати, яка стоїть аж на третю міську. Власна хата, це назавждишня вигода для родинки, бо ніхто вам не прижаде, по друге ж часом приносить рент, а як ні то з часом вичлащується (бо самі платять собі рент) так, що на старі літа хоч немічні до роботи маєте свій власний дім над головою, а для родинки, на випадок смерті батька, збавляння від тулання по чужих кутах. А в кінці є не капітал, який в дуже прикрому фінансовому положенні можна зжити.

А хоч не раз на хаті є «портяга» (довг), так добрий батько не журиться шим — бо його забезпечення на життя приїде тут в поміч.

Коли же все це — доперва ді раяти мудрі люди братися до скорого збогачіння, купуючи

ріжні бонди та шери. Та і то радять купувати лиш добрі і певні.

Та тут і біда, що багато людей якраз поминає ці перші три поради, а відразу скачуть аж до четвертої — а часто упадають жертвою ріжних обманців, що продають ріжні машинки до роблення грошей.

Кожда річ має свої степені розвою, так і багатство їде поволи, поступлено. Woolworth, кажуть, з 5 доларів почав, але мав терпеливість і розум і нині його сім'я, це мільйонери.

Нічого нема певнішого і кращого як нормальний розвій від малого до великого.

Та до цього лиш треба віяти протистояти — всі свої здібності використати собі на користь.

Т. Ковалин, Линден, Н. Дж.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Як не повинно виглядати віче в справі поміч потерпілим від повені.

І минулу неділю, 16 жовтня, відбулося у Нью-Йоркським Народним Домі, при 6. улічці, віче в справі допомоги потерпілим від повені. Хоч збори справідовано на 2. годину, погруді, розпочалися вони, дедера о 4. годині; при дуже малій скількості нью-Йоркських Українців. Можна сказати, що сали світла лустками, бо на сали було около 80 людей. Збори отворив голова вічевого комітету, Гр. Гузар і висказав, що зійшовши так мало тутешніх Українців, та тим оповорення зборів. Гр. Гузар віддав також гадку присутнім, чи не краще було б відложити збори на пізніше, бо «яна нарада мусить бути опороженна за пів години. Коли у свій справі ніхто не висказав своєї гадки, удавів голова зборів комітету, д-р Льюнгвінн Цегельський з Блумфілда; який заявив, що буде говорити коротко, бо не лишається вже багато часу на довіру бесіду. Бесідник заявив на початку своєї промови, що віче в справі допомоги потерпілим від повені є і попросту не на місці; бо такі справи як допомога потерпілим від повені повинно пологоджуватися по товариствах і організаціях, а віча треба скликувати тільки в цілі якого політичного маніфесту або агітації. Коли однак така віча вже скликають, то повинно було бодяй являти на нім значно більше число учасників і не так, як він бачить на сали! Нью-Йорк числить понад 30 тисяч Українців, а се незначне число присутніх є тільки маце «пріоритет» з числом мешканців тут Українців.

Крім сього віче скликало заходом 13 нью-Йоркських організацій, які не прислали навіть своїх делегатів.

Описав представив др. Цегельський присутнім коротко чиненого сього неучаюва і Галичині повинно і сказав, що відвічалість за сього віче, каде передовсім на українській мові, який допустив до того, що Галичина дісталася в руки Польщі, який господарка відома є, по цілій світі з як найгіршої сторони. Польща впровадила бунші галицькі камеральні ліси Італії, а по части Франції, щоби через те дістати гроди тих держав на прилучення Галичини до Польщі, Італії, до як підримати вивішили до як Папенту галицькі ліси на Папенту і переміняли ту карпатту і переміняли ту карпатту в Галичині.

Ми повинні, говорив др. Цегельський, і помігти нашим землякам з прожити, що в них плив та саява кроф, що у нас, а також з огляду на гуманність, патріотизм і християнські засади; рівнож ми помігти нашим повинні ми помігти нашим землякам, бо Польща у жие допомогти, яку дасть з державного скарбу потерпілим від повені, на привезення українських селян і робітників галицьких при надходящих виборах на польських кандидатів. Тут виступив бесідник від першого і почав говорити про галицькі вибори, про те, що Українці є аристократи, що не ваяти участі у виборах до польського союму та про те, що його жертвами становить сенатори при виборах до польського сенату.

«Описав півдар др. Цегельський гадку, щоби Українці організували сталий комітет допомоги старому краюві і нарисувати маце «пріоритет» з числом мешканців тут Українців, що се досі не сталося; а розривки.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР! ТОВАРИСТВО «УКРАЇНСЬКИЙ СИЧОВИЙ ДІМ» У ФІЛА, ПА.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК, Н. Й.!

УКР. ДЕМОКРАТИЧНИЙ КЛУБ з приводу отворення нового локалю

улаштовує —

ТОВАРИСТВО ЗАБАВУ

під ч. 89 ST. MARK'S PLACE, НЬЮ-Йорк СІТІ.

Забава відбувається в

В НЕДІЛЮ, 30. ЖОВТНЯ 1927

на котру і змабу запрошує всіх членів і симпатиків.

248-50 Видла У. Д. Калюбу.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ТОВАРИСТВО «УКРАЇНСЬКИЙ СИЧОВИЙ ДІМ» У ФІЛА, ПА.

улаштовує

„БАЗАР“

БАЗАР БУДЕ ЧЕРЕЗ ТРИ ДНІ, ТО Є:

В ЧЕТВЕР 27., В ПАТИЦЮ 28. І В СУБОТУ 29. ЖОВТНЯ 1927

В СИЧОВИЙ ДОМІ, 711 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

Отворення «Базару» при концерті «Сичовий Батальон», Канадійських Танцюристів і Оркестри П. Дубаса.

ПОЧАТОК тоно о год. 6-ї ввечерю до 12-ї і поч. з промовленням в патиню і собути від год. 6-ї ввечерю до 12-ї вночі.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

Шановні громадяни! Отрим просять Вас прийти на «Базар», де будуть пристроєні громадські діла і жие дуже принагідно, гарні розорі та інші подарунки, а також і собути. Це не лише не пожує, бо комітет Базару робить як найбільш старання, щоби прибуток вдоволенні. — Поворота доходу на потерпілим від повені в Галичині. — Приходять! — Откусу на Вас. — Комітет Базару. — 249-9

ПОЗІР! ПЕРТ АМБОВ І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ПЕРТ АМБОВ, Н. Дж.

улаштовує

В ЗНАНІИ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИ НА СТЕПІ СТРІТ

ВЕЛИКИЙ БАЗАР

КОТРИМ ПОТРЕБАЄ ВІД 22. ДО 30. ПИТА МІСЯЦЯ ВКЛЮЧНО.

Початок кожного вечера о годині 7-їм.

Вступ на галу тільки 10 центів.

НА БАЗАРІ БУДЕ БОГАТО НЕСПОДІВАНКО.

Кожного вечера буде пригравати знаменито вишколені музика і танці.

Запрошується отже всі Українці з Перт Амбов і околиці. Приходять численно і використайте час догодий для своїх розривки.

УВАГА! — КАРТЕРЕТ І АРМІ ЗАХОДОМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ В КАРТЕРЕТ.

Н. Дж.

владується

МАСОВЕ ВІЧЕ В НЕДІЛЮ, 30. ЖОВТНЯ 1927

В ГАЛІ ЦЕРКОВНІ ПРІ ROOSEVELT AVENUE.

Поч. тоно о год. 3-ї ввечерю.

Бувають промовати запрошені бесідники.

Віче скликається в справі несеючи поміч потерпілим від повені в Галичині.

Відбується усе українське громадство в Картереті і Хроме промови та се віче. Всі українські Братства і Товариства нашої місцевости повинні бути присутні на ній і поможіти. Завжди тім себе жерти до загально зборки на поміч рідній Галичині. — 249-9 Комітет.

ПОЗІР! КОНКЕРС, Н. Й. ПОЗІР!

ЗАХОДОМ ТОВ. ПОДІЛЬСЬКА СІМ, видла 8 Утр. Мар. Союзу

І БР. СВ. АНДРІЯ від. 12 У. Н. С.

улаштовує —

НА ДОХІД БУДОВІ СИРОТИНИХ ПРІ У. Н. СОЮЗІ

представити

„СИРОТИ“

драму в двох діях.

В НЕДІЛЮ, 30. ЖОВТНЯ 1927.

Видла 12 Утр. Мар. Союзу

Початок тоно о год. 6-ї ввечерю.

Вступ на галу тільки 10 центів.

По представленні БАЗАРУ танці до піаніно буде пригравати першою музика Оклямова Гіче.

Дорогі Родичи! Позак весь дохід з сего представлення і Баю драматичній на будову Сиротини-Закону при У. Н. Союзі тут на місці, тому запрошується всі Українці місцеві і поземіських від місцевости Учоти. За добру забаву ручити. — 249-9 Комітет.

Дати не дай, а лаати не лая.

З однієї липи двічі лика не деруть.

В суді.

— Чи ви були коли жонаті?

— Так!

— З ким?

— З жінокою!

— Певно, що з жінокою.

— Ви чули, аби хто вичлащує з жінокою?

— Так!

— Хто?

— Моя сестра!

Нестружджені.

Учителька в дитячій фрейдльській школі оповідає дітям про чесноти звірят і вкінці питається:

— Ну, любі діти, хто з вас назве мене звірятко, що при праці не струджує?

— Пчола, прошу пані учителька!

— Добре, пильна пчола!

— Хто ще знає, яке звірятко?

— Птава вайтляка.

Тут встала дівчинка 10-ти років і сказала:

— Бузюк, прошу пані учителька!

— Добре, пильна пчола!

